

Felles uttalelse ved katolsk-luthersk minnemarkering for reformasjonen

Lund, 31. oktober 2016

«Bli i meg, så blir jeg i dere. Slik som greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare hvis den blir på vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt hvis dere ikke blir i meg.»
(Joh. 15.4)

Med takknemlige hjerter

Med denne felles uttalelsen uttrykker vi gledesfylt takknemlighet til Gud for denne anledningen til felles bønn i Lund domkirke, i det vi begynner markeringen av femhundre-års-minnet for reformasjonen. Femti år med vedvarende og fruktbar økumenisk dialog mellom katolikker og lutheranere har hjulpet oss til å overvinne mange forskjeller, og har gitt vår gjensidige forståelse og tillit større dybde. På samme tid har vi kommet nærmere hverandre gjennom felles tjeneste for våre neste – ofte under forhold med lidelse og forfølgelse. Gjennom dialog og felles vitnesbyrd er vi ikke lenger fremmede. I stedet har vi lært at det som forener oss er større enn det som skiller oss.

Bevegelse fra konflikt til fellesskap.

Samtidig som vi er dypt takknemlige for de åndelige og teologiske gaver vi har mottatt gjennom reformasjonen, bekjenner vi, og sørger overfor Kristus for at lutheranere og katolikker har såret kirkens synlige enhet. Teologiske forskjeller har vært ledsaget av fordommer og konflikter, og religion har vært redskap for politiske formål. Vår felles tro på Jesus Kristus og vår dåp krever av oss daglig omvendelse, og at vi ved den kaster fra oss de historiske uenighetene og konflikter som hindrer forsoningens tjeneste. Selv om fortiden ikke kan forandres kan det som huskes, og hvordan det huskes, forandres. Vi ber om helbredelse for våre sår og for de minnene som tåkelegger vårt syn på hverandre. Vi tar ettertrykkelig avstand fra alt hat og all vold, både før og nå, og spesielt det som er uttrykt i religionens navn. I dag hører vi Guds bud om å sette til side alle konflikter. Vi erkjenner at vi er frigjort av nåde til å bevege oss mot det fellesskapet som Gud vedvarende kaller oss til.

Vår forpliktelse til felles vitnesbyrd

Når vi beveger oss forbi de historiske episodene som tynger oss, forplikter vi oss til å vitne sammen om Guds barmhjertige nåde, gjort synlig i den korsfestede og oppstandne Kristus. Vi er klar over at måten vi forholder oss til hverandre på former vårt vitnesbyrd om evangeliet. Vi forplikter oss derfor til fortsatt vekst i det fellesskap som har sitt opphav i dåpen, idet vi søker å fjerne resterende hindringer på veien mot full enhet. Kristus ønsker at vi skal være ett, slik at verden kan tro (cf. Joh 17.23).

Mange medlemmer av våre fellesskap lengter etter å motta nattverden ved ett bord som konkret uttrykk for full enhet. Vi kjenner smerten hos dem som deler hele sitt liv med hverandre uten å kunne dele Guds frelsende nærvær ved nattverdbordet. Vi erkjenner vårt felles pastorale ansvar for å tilfredsstille våre menigheters åndelig tørst og hunger etter å bli ett i Kristus. Vi lengter etter at dette såret i Kristi legeme kan bli helbredet. Dette er målet for våre økumeniske bestrebelser som vi ønsker å fremme, også ved å fornye vår forpliktelse til teologisk dialog.

Vi ber til Gud om at katolikker og lutheranere kan være i stand til å vitne sammen om Jesu Kristi evangelium og innby menneskeheten til å høre og motta det gode budskap om Guds frelsende handling. Vi ber til Gud om inspirasjon, oppmuntring og styrke, slik at vi kan stå sammen i tjenesten, og styrke menneskers, særlig de fattiges, verdighet og rettigheter, ved å arbeide for rettferdighet og forkaste alle former for vold. Gud kaller oss til å være nær hos alle som lengter etter verdighet, rettferdighet, fred og forsoning. Spesielt i dag hever vi våre røster for å stanse den volden og ekstremismen som berører så mange land og samfunn og talløse søstre og brødre i Kristus. Vi oppfordrer sterkt lutheranere og katolikker til å arbeide sammen for å ta i mot fremmede, komme dem til unnsetning som har måttet flykte fra krig og forfølgelse, og forsvare flyktningers og asylsøkeres rettigheter.

Mer enn noen gang før forstår vi at vår felles tjeneste i denne verden også må omfatte Guds skaperverk som lider av overutnyttelse og virkningene av en grådighet som aldri blir tilfredsstilt. Vi anerkjenner kommende generasjoners rett til å nyte Guds verden med hele dens potensiale og skjønnhet. Vi ber om forandring i hjerter og tanker som kan føre til kjærlige og ansvarlige måter å forvalte skaperverket på.

Ett i Kristus

Ved denne løfterike anledningen uttrykker vi vår takknemlighet til brødre og søstre som representerer forskjellige verdensomspennende kirkefamilier og fellesskap som her er til stede og deltar sammen med oss i bønn. Etter som vi forplikter oss på nytt til å bevege oss fra konflikt til fellesskap, gjør vi det som delaktige i det ene Kristi legeme som vi er innlemmet i ved dåpen. Vi innbyr våre økumeniske partnere til å minne oss om våre forpliktelser og til å oppmuntre oss. Vi ber dem fortsette å be for oss, gå sammen med oss, og støtte oss i det å leve ut de forpliktelsene vi uttrykker ved vår bønn i dag.

Oppfordring til katolikker og lutheranere verden over

Vi oppfordrer alle lutherske og katolske menigheter og fellesskap til å være modige og kreative, glade og håpefulle i deres forpliktelse til å fortsette på den store reisen foran oss. I stedet for fortidens konflikter er det enhetens gave fra Gud som skal lede samarbeidet og styrke vår solidaritet. Ved å nærme oss Kristus i tro, be sammen, lytte til hverandre og leve ut Kristi kjærlighet i våre relasjoner, åpner vi oss – katolikker og lutheranere – for Den treenige Guds makt. Når vi er rotfestet i Kristus og vitner om ham, fornyer vi vårt forsett om å være trofaste forkynnere av Guds grenseløse kjærlighet til hele menneskeheten.

*Undertegnet i Lund, Sverige,
den 31. oktober 2016
av H.H. Pave Frans på vegne av Den katolske kirke
og av President, Biskop Munib Younan
på vegne av Det lutherske verdensforbund*
